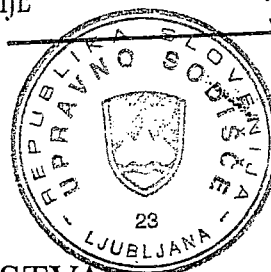

UPRavno sodišče
Republike Slovenije

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, Ljubljana

3.6. 20 20

Podpis pristojne
sodne osebe

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki svétniki Liljana Polanec kot predsednica ter mag. Darinka Dekleva Marguč in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Maje Perpar kot zapisnikarice, ki je v zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: **DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE TERJATEV BANK, d.d.**, Davčna ulica 1, Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-179/2017/4 z dne 17. 10. 2017,

na seji **3. junija 2020**

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugotovi, izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-179/2017/4 z dne 17. 10. 2017 se odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeci stranki povrniti stroške upravnega spora v znesku 15,00 EUR, v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo ugodila pritožbi prosilca _____, _____; zoper odgovor tožnice z dne 19. 7. 2017 ter odločila, da je tožnica dolžna prosilcu v roku petih delovnih dni od vročitve odločbe po elektronski pošti posredovati dokument z naslovom Prodajna pogodba št. PP/58/2017/151, in sicer informacijo o kupnini iz prvega odstavka 3. člena te pogodbe. V obrazložitvi je navedla, da je prosilec tožnico zaprosil za podatek, kolikšna je bila vrednost posla, v katerem je podjetje TAM Europe od DUTB kupilo poslovne prostore nekdanje Tovarne vozil Maribor. Tožnica je odgovorila, da lahko potrdi, da je v mesecu maju z družbo TAM Europe d.o.o. podpisala prodajno pogodbo za kompleks nekdanje Tovarne vozil Maribor (v nadaljevanju TVM), vendar višine kupnine zaradi zavez v pogodbi ne more komentirati. Prosilec je zoper odgovor tožnice dne 25. 7. 2017 vložil pritožbo in v njej navedel, da je tožnica družba, ki je z javnim denarjem odkupila določene terjatve bank in da je njena zadolžitev, da vloženi denar čim uspešneje povrne. Ker gre za davkoplachevalski denar, naj bi bila javnost upravičena izvedeti, kakšne posle sklepa tožnica in po kakšni ceni prodaja premoženje. Tožnica je v pritožbenem postopku pojasnila, da zahtevana informacija vsebuje podatke, ki so opredeljeni kot poslovna skrivnost in tako predstavljajo izjemo od dostopa do informacij javnega značaja po drugi točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Tožnica je namreč na podlagi 39. in 40. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) in svojega statuta sprejela Pravilnik o varovanju poslovne skrivnosti, ki med drugim določa, da za poslovno skrivnost družbe štejejo vsi tisti podatki, gradiva, ukrepi in postopki, ki se nanašajo na vse pogodbe, ki jih sklepa družba. Navedla je še, da prodaja nepremičnin, s katerimi upravlja, ne predstavlja porabe javnih sredstev v smislu tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ker pri tem ne gre za trošenje, torej odhodke in s tem porabo javnih sredstev. Razkritje zahtevanih informacij bi po navedbah tožnice povzročilo nepopravljivo škodo tako zanjo kot za davkoplachevalce, saj bi zmanjšalo konkurenčno prednost tožnice pri potencialnih ponudnikih za nakup premoženja, s katerim upravlja. Tožnici bi bil tako odvzet manevrski prostor za uspešna pogajanja, poleg tega pa to predstavlja tudi tveganje, da bi stranke, s katerimi so že sodelovali pri prodaji premoženja, zahtevale izboljšanje pogojev sodelovanja prav zaradi razkritja teh podatkov. V pritožbeni postopek je bila vključena tudi družba TAM-EUROPE d.o.o., ki je kot stranska udeleženka navedla, da gre pri zahtevanem podatku za poslovno skrivnost. Tožena stranka je ugotovila, da zahtevana informacija predstavlja poslovno skrivnost tožnice in stranske udeleženke po subjektivnem kriteriju, zato je v nadaljevanju presojala, ali gre hkrati za informacijo, ki se v skladu s tretjim odstavkom 39. člena ZGD-1 ne more opredeliti kot poslovna skrivnost, ker je javna po zakonu, predstavlja kršitev zakona ali dobrih poslovnih običajev. V zvezi s tem je navedla, da je bila tožnica ustanovljena s ciljem izvajanja ukrepov po Zakonu o ukrepih

Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (v nadaljevanju ZUKSB) na način, da se zagotovi gospodarna uporaba javnih sredstev in povrnitev proračunskih sredstev, pospeševanje kreditiranja nefinančnega sektorja, zagotovitev pogojev za odprodajo kapitalskih naložb države v bankah in ugotavljanje odgovornosti za nastanek kreditov in naložb, ki se vodijo kot slabitve v bilancah bank, deležnih ukrepov po tem zakonu. Tožnica je projektna družba, katere namen je prodati vsa sredstva, ki so bila nanjo prenesena, pri čemer mora letno prodati vsaj 10% sredstev v upravljanju. Je v 100% lasti države, kar pomeni, da v skladu s 1.a členom ZDIJZ sodi med poslovne subjekte pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, za katere je v 4.a členu ZDIJZ opredeljena definicija informacije javnega značaja. V prvi alineji prvega odstavka tega člena je med drugim določeno, da je informacija javnega značaja informacija iz sklenjenega pravnega posla, ki se nanaša na pridobivanje, razpolaganje ali upravljanje s stvarnim premoženjem poslovnega subjekta. ZDIJZ sicer nima posebne definicije stvarnega premoženja, kar pomeni, da je treba pri opredelitvi tega pojma upoštevati določila Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljevanju ZSPDSLS), kar izhaja tudi iz predloga novele ZDIJZ-C. Med stvarno premoženje v skladu s 3. členom ZSPDSLS spadajo nepremičnine in premičnine. V obravnavanem primeru je zahtevana informacija iz posla o prodaji nepremičnine, torej gre za posel, ki predstavlja razpolaganje s stvarnim premoženjem poslovnega subjekta pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava. Tožena stranka je nadalje ugotovila, da gre pri zahtevanem podatku za informacijo, ki v skladu s 6.a členom ZDIJZ predstavlja enega od osnovnih podatkov o sklenjenih pravnih poslih in je kot taka javna ne glede na obstoj morebitne izjeme. Glede na navedeno je tožena stranka zaključila, da zahtevana informacija predstavlja podatek, ki je po zakonu javen, zato ne more biti poslovna skrivnost. Ugotovila je še, da tožnica ni izkazala, da bi razkritje tega podatka huje škodovalo njenemu konkurenčnemu položaju na trgu, kar bi v skladu s četrtem odstavkom 6.a člena ZDIJZ predstavljalo podlago za zavrnitev dostopa. Pri tem je tožena stranka upoštevala zlasti dejstvo, da je tožnica družba, ki s prodajo premoženja vrača proračunska sredstva državi, zato mora biti njeno delovanje pregledno, saj je le na ta način mogoče preveriti, ali je tudi gospodarno. Tega bi se moral zavedati tudi stranski udeleženec, ko je vstopil v pogodbeno razmerje s tožnico. Poleg tega gre za enkratni posel prodaje konkretne nepremičnine, ki je že zaključen, kar pomeni, da razkritje višine posla ne more več vplivati na pogajanja. Trditve o nepošteni prednosti potencialnih ponudnikov pa naj bi bile brez pomena, saj vrednost določene nepremičnine ne razkriva, pod kakšnimi pogoji se bo prodajala neka druga nepremičnina. Ostale navedbe tožnice in stranske udeleženke v zvezi s tem pa so po oceni tožene stranke preveč pavšalne, da bi se lahko obravnavale.

2. Tožnica s tožbo predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in pritožbo prosilca zoper odločbo tožnice ter njegovo zahtevo za posredovanje podatka zavrne oz. podredno izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v

ponovno odločanje. Navaja, da je izrek izpodbijane odločbe v nasprotju z obrazložitvijo, zaradi česar odločbe ni mogoče preizkusiti, tožena stranka pa naj bi tudi odločila preko meja postavljene zahteve prosilca. V izreku je namreč navedeno, da mora tožnica prosilcu »po elektronski pošti posredovati dokument z naslovom Prodajna pogodba št. PP/58/2017/151, in sicer informacijo o kupnini iz prvega odstavka 3. člena te pogodbe«. Besedilo izreka je povsem nejasno formulirano, zato ni jasno, ali je bilo zahtevi prosilca ugodeno delno ali v celoti, ob tem pa izrek tožnici nalaga, da mora prosilcu posredovati celotno prodajno pogodbo, pri čemer iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da tožena stranka nalaga tožnici, da prosilcu posreduje le informacijo o višini kupnine. S tem je tožena stranka tudi prekoračila zahtevke prosilca, ki je želel pridobiti zgolj podatek o vrednosti posla. Nadalje tožnica navaja, da zanjo določbe ZDIJZ ne veljajo, saj ZUKSB v sedmem odstavku 4. člena določa, da DUTB razkriva javnosti informacije, ki so pomembne za njegovo poslovanje, kot velja za javne delniške družbe. Ta določba naj bi kot *lex specialis* izključevala uporabo pravil ZDIJZ pri razkrivanju informacij javnosti, zaradi česar naj bi tožena stranka napačno uporabila določila 1. in 1.a člena ZDIJZ. Tožnica navaja še, da je v postopku pred toženo stranko izkazala, da bi razkritje zahtevanega podatka huje škodovalo njenemu konkurenčnemu položaju na trgu. Tožena stranka naj bi v zvezi s tem ne upoštevala namena ustanovitve tožnice, ki je v skladu s predpisi zavezana h gospodarnemu ravnanju in mora premoženje upravljati tako, da pri odprodaji doseže čim višjo ceno. Razkritje podatka o kupnini iz prodajne pogodbe št. PP/58/2017/151 bi resno in nepopravljivo zmanjšalo konkurenčno prednost tožnice pri potencialnih kupcih drugih nepremičnin, vplivalo na že obstoječe postopke prodaje nepremičnin, kjer še potekajo pogajanja o ceni, hkrati pa bi lahko prišlo do zahtev za spremembo že sklenjenih prodajnih pogodb. Poleg tega zahtevani podatki predstavljajo poslovno skrivnost stranskega udeleženca. V zvezi z izjemo po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ tožnica navaja, da tisto, kar je zanimivo za javnost, zaradi tega ni nujno tudi v interesu javnosti, tožena stranka pa v izpodbijani odločbi ni pojasnila, kakšen naj bi bil javni interes za objavo zahtevanih informacij. Glede navedb toženke, da mora biti delovanje tožnice pregledno, saj je le na ta način mogoče preveriti, ali je tudi gospodarno, tožnica navaja, da se za izvajanje ukrepov iz ZUKSB oblikuje Sklad za stabilnost bank kot namensko premoženje, ki nima lastne pravne osebnosti. To premoženje se lahko uporabi izključno za financiranje ukrepov na podlagi ZUKSB ter kritje izgub iz tega naslova. Tožnica s tem premoženjem gospodari tako, da se ohranja njegova realna vrednost, v skladu z naložbeno strategijo in politiko, ki jo sprejme upravni odbor tožnice ob oblikovanju Sklada za stabilnost bank. Tožnica v zvezi s tem citira 10. člen ZUKSB in navaja, da v obravnavani zadevi torej ne gre za nikakršne podatke o porabi javnih sredstev in tudi ne za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije. Delovanje tožnice je pod neposrednim nadzorom Ministrstva za finance, s čimer je zagotovljena skladnost poslovanja.

3. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri izpodbijani odločbi in predlaga, da sodišče tožbo zavrne. V zvezi s tožbenim očitkom o nasprotju med izrekom in obrazložitvijo izpodbijane odločbe navaja, da lahko v pritožbenem postopku po Zakonu o medijih (v nadaljevanju ZMed) odloča le o dostopu do dokumentov oz. informacij javnega značaja. Pritožbeni postopek zato ne more privedi do pridobivanja odgovorov na vprašanja po 45. členu ZMed, temveč le do informacij javnega značaja v smislu prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, torej do konkretnega že obstoječega dokumenta. Tožena stranka je tako presojala prosilčevo pravico do dostopa do prodajne pogodbe med tožnico in TAM-EUROPE d.o.o., vendar le v delu, iz katerega izhaja odgovor na vprašanje prosilca. Tožnica je sama odločila, iz katerega dokumenta izhaja odgovor na zastavljeno vprašanje, pristojnost tožene stranke v pritožbenem postopku pa je ugotovitev, ali zahtevani dokument v delu, ki predstavlja odgovor na zastavljeno vprašanje, predstavlja prosto dostopno informacijo javnega značaja. Tožena stranka je v izrek zapisala, da mora tožnica posredovati prodajno pogodbo „in sicer informacijo o kupnini iz prvega odstavka 3. člena te pogodbe“, iz česar logično izhaja, da je tožnica dolžna posredovati dokument, vendar zgolj v določenem delu in sicer „kupnino iz 3. člena“. V zvezi s tožbenimi navedbami, da je tožnica na podlagi ZUKSB izločena iz uporabe določb ZDIJZ in posledično ZMed, tožena stranka navaja, da se tožnica v pritožbenem postopku na to ni sklicevala in da iz sodne prakse Upravnega sodišča kot tudi prakse tožene stranke izhaja, da to ne drži. Poleg tega naj bi bila tožnica vpisana v Register zavezancev za informacije javnega značaja. Tožena stranka nadalje navaja, da je glede osnovnih podatkov o pravnih poslih test tehtanja med pravico do dostopa informacij javnega značaja in pravico do svobodne gospodarske pobude (in v tem okviru pravico do poslovne skrivnosti) izvedel že zakonodajalec, s 3. odstavkom 39. člena ZGD-1 in 6.a v zvezi s 4.a členom ZDIJZ, v katerem je jasno zapisano načelo javnosti. Izjemo od izjeme, ki jo določa četrti odstavek 6.a člena ZDIJZ je treba razlagati ozko in strogo. Tožbene navedbe, s katerimi tožnica utemeljuje izjemo, so po oceni tožene stranke preveč pavšalne in brez konkretnih argumentov, da bi se lahko obravnavale kot izkaz hujše škode.
4. Tožba je bila vročena tudi _____, ki nanjo ni odgovoril.

K I. točki:

5. Tožba je utemeljena.
6. V obravnavani zadevi je sporno, ali je izrek izpodbijane odločbe v skladu z določbami Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) in ali je tožnica prosilcu utemeljeno zavrnila odgovor na vprašanje, kolikšna je bila vrednost posla, v katerem je podjetje TAM Europe od tožnice kupilo poslovne prostore nekdanje TVM.
7. ZUP v 1. odstavku 213. člena določa, da se v izreku upravne odločbe odloči o predmetu postopka in o vseh zahtevkih strank, v 6. odstavku istega člena pa je

določeno, da mora biti izrek odločbe kratek in določen; če je potrebno, se lahko razdeli tudi na več točk. V skladu s 7. točko 2. odstavka 237. člena ZUP gre za absolutno bistveno kršitev pravil upravnega postopka, če se odločbe ne da preizkusiti.

8. Izrek izpodbijane odločbe se glasi: „*Pritožbi prosilca z dne 24. 7. 2017 zoper odgovor z dne 19. 7. 2017, Družbe za upravljanje terjatev, se ugotovi in se izpodbijani odgovor odpravi ter se odloči: Organ je dolžan prosilcu v roku petih delovnih dni (5) od vročitve te odločbe, po elektronski pošti, posredovati dokument z naslovom Prodajna pogodba št. PP/58/2017/151, in sicer informacijo o kupnini iz prvega odstavka 3. člena te pogodbe.*“ Sodišče po vpogledu predloženega upravnega spisa ugotavlja, da obsega celotno besedilo 3. člena Prodajne pogodbe št. PP/58/2017/151, ki se nahaja v predloženem upravnem spisu, zgolj en sam odstavek, ta pa ima na koncu odstavka še dve alineji, ki pa sta še vedno del istega in edinega odstavka. Izrek izpodbijane odločbe je torej nejasen že v tem, da ni jasno, ali se nanaša na celoten 3. člen ali zgolj na del 3. člena, ki se nahaja na 2. strani pogodbe, za katerega bi bilo sicer mogoče predvidevati, da je tožena stranka zanj štela, da predstavlja samostojen odstavek. Vendar pa iz 3. člena pogodbe ne izhaja zgolj podatek o neto znesku kupnine, temveč tudi nekatere druge informacije, ki so vsebinsko povezane s kupnino. Iz izreka izpodbijane odločbe po povedanem torej ni mogoče razbrati, ali je tožnica dolžna razkriti celoten 3. člen pogodbe (ker se v celoti nanaša na kupnino in kot tak predstavlja celovito informacijo o kupnini) ali zgolj neto znesek kupnine za pogodbeni predmet iz 2. vrstice besedila 3. člena pogodbe.
9. Izrek odločbe je osrednji in najpomembnejši sestavni del odločbe, saj se z njim odloči o pravici oziroma obveznosti posameznika v upravni zadevi, ki je predmet postopka, vsebina te odločitve pa mora biti formulirana tako, da je neposredno in nedvomno izražena v izreku. Od jasnega in določenega izreka je namreč odvisna njegova izvršitev. Če izrek temu kriteriju ne zadosti, zavezanec na more vedeti, kdaj in kaj naj stori, da dopusti ali opusti, da bo zadoščeno izvršilnemu naslovu, upravičenec pa ne more vedeti, kdaj in kaj lahko zahteva po izvršilnem naslovu od zavezanca (Kerševan, Androjna: Upravno procesno pravo, GV Založba, Ljubljana 2018, str. 329).
10. V obravnavani zadevi iz izpodbijane odločbe, kot pojasnjeno v 8. točki obrazložitve te sodbe, ni mogoče nedvoumno razbrati, kateri del 3. člena Prodajne pogodbe št. PP/58/2017/151 mora tožnica razkriti prosilcu za dostop do informacije javnega značaja. Odločbe se posledično ne da preizkusiti, kar na podlagi 7. točke 2. odstavka 237. člena ZUP predstavlja absolutno bistveno kršitev določb upravnega postopka.
11. Sodišče je že iz tega razloga tožbi ugodilo in izpodbijani upravni akt na podlagi 3. točke 1. odstavka 64. člena ZUS-1 odpravilo ter zadevo v skladu s 3. odstavkom

64. člena ZUS-1 vrnilo toženi stranki v ponovni postopek. Tožnica je sicer primarno zahtevala, da sodišče zavrne prosilčevo pritožbo in zahtevo za posredovanje podatka o vrednosti posla med tožnico in družbo TAM Europe. V skladu s prvim odstavkom 7. člena ZUS-1 sodišče v upravnem sporu v mejah tožbenega zahtevka odloči o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika ali pravne osebe, če zakon tako določa ali če je zaradi narave pravice oziroma zaradi varstva ustavne pravice to potrebno. Zakon za primere, kot je obravnavani, ne določa obveznega odločanja sodišča v sporu polne jurisdikcije. Prav tako niso izkazani razlogi, zaradi katerih bi bilo to potrebno zaradi narave pravice ali varstva ustavne pravice tožnice. Glede na navedeno sodišče ni ugodilo zahtevku za odločitev o pravici, temveč je izpodbijano odločbo odpravilo in vrnilo toženi stranki v ponovni postopek.

12. V tej zadevi glavna obravnava ni bila opravljena, saj dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankama ni sporno (prvi odstavek 59. člena ZUS-1).

K II. točki:

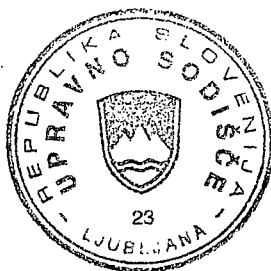
13. Ker je sodišče tožbi ugodilo in je izpodbijani upravni akt odpravilo, je v skladu s 3. odstavkom 25. člena ZUS-1 tožnica upravičena do povračila stroškov postopka, ki jih je sodišče, glede na to, da je bila zadeva rešena na seji, tožečo stranko pa je zastopala pooblaščenka, ki ni odvetnica, odmerilo v pavšalnem znesku 15 EUR skladno z določbo 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu. Plačana sodna taksa za postopek bo tožnici vrnjena po uradni dolžnosti (opomba 6.1/c Taksne tarife Zakona o sodnih taksah).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 3. junij 2020

Predsednica senata:
Liljana Polanec, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirni kodi
Podpis pristojne sodne osebe: